

Gästredaktören har ordet!

Kritiska perspektiv på bedömning och dokumentation

Lisa Asp-Onsjö

Bedömning, betygsättning, prov och dokumentation av elevers prestationer har fått en allt större betydelse i skolans vardag så väl som i den politiska debatten. Primärt handlar betygsättning om selektion, det används som medel för urval till högre utbildning. I den marknadsstyrda skolan har konkurrensen hårdnat och krupit ner i grundskolans tidigare år, betyg i årskurs 4 kommer 2015 att införas på försök i ett flertal kommuner. Det spelar också allt större roll för betygen vilken skola en elev gått i. Betygssystemets utformning är en brännande het politisk fråga som förutom politikerna själva engagerar lärarnas fackliga organisationer, föräldrar och elever.

Det finns inget område där politikens syn på vilket samhälle man vill skapa visar sig tydligare än i synen på skolan. I den sammanhållna skolan som formades i Sverige under decennierna efter andra världskriget utvecklades idéer om att skolan inte bara var en arena för kunskapsinhämtning och disciplinering av eleverna. Skolan skulle också stärka medborgarskapet och demokratin (Lundahl, 2014). Erfarenheterna från den bristande sociala sammanhållning som de stora inkomstklyftorna skapade, liksom de lärdomar som måste dras från de totalitära rörelser som lagt grunden för andra världskriget, talade för nödvändigheten att förhålla sig kritisk till den traditionella skolans auktoritära strukturer. Elever måste fostras att tänka fritt och inte låta sig underordnas starka ledare (Lundgren, 1979). Direkt efter krigsslutet tillsattes Skolkommisionen med intentionen att skapa långsiktigt hållbara riktlinjer för svensk skola (SOU 1948:27). Samtliga politiska partier var överens om värdet med denna övergripande målsättning, som kom att vara vägledande för svensk skolpolitik under de följande decennierna (Lundgren, 1979).

Betyg och bedömning i en skola för demokrati

Med den nya sammanhållna skolan kom ett modernt betygssystem att utvecklas, ett system som skulle skapa större rättvisa och motverka att enbart resursstarka familjers barn hade möjlighet att fortsätta högre upp i utbildningssystemet. Det fanns, menade man, en begåvningsreserv i de breda folklagen. Att realisera denna reserv sågs som ett viktigt moment i formandet av ett samhälle där alla kom till tals på mer likvärdiga villkor (Lundgren, 1979; Isling, 1980). Samtidigt fanns det under de radikala 1960 och 1970-talen en stark kritik mot betyg över huvud taget. Elevorganisationer såväl som politiska ungdomsförbund ville göra skolan till en central arena för hela samhällsbygget och betygen sågs då stå i vägen för elevens sökande och fria utveckling. Idag råder närmast konsensus om betygens nödvändighet, inte minst är det svårt att se på vilket sätt betygens selekterande funktion för de som går vidare till högre utbildning helt kan ersättas av något annat system.

Bedömning och betyg har också en kontrollfunktion, där både elever och skolor jämförs med varandra och kontrolleras. I bedömning och betygsättning finns alltid aspekter av negativ maktutövning invända (Erickson & Gustafsson, 2014). Bedömning kan således inte ses som vare sig enbart positivt eller negativt. Det handlar snarast om *hur* bedömningen görs och i vilket sammanhang.

I dag finns, inte minst i den politiska retoriken, en uppfattning om att fler och mer omfattande prov är en väg för att höja resultaten i skolan (Lundahl, 2011). I svensk skola har bedömning fått en allt mer prioriterad position genom ökade prov och kontrollinstanser. Samtidigt visar olika kunskapsmätningar att en långt driven provkultur tvärtom riskerar att sänka skolresultaten. Detta har under senare år synliggjorts i svenska elevers sjunkande studieresultat i internationella jämförelser som PISA (Skolverket, 2013). Paradoxalt i detta sammanhang är att betygsnivån i den svenska skolan stadigt gått upp över tid, samtidigt som kunskapsnivån i internationella mätningar går åt motsatt håll. Detta är en konsekvens av den betygsinflation som under senare tid pressats fram genom skolans marknadisering (Skolverket, 2012).

Fokus på betyg gynnar en instrumentell syn på kunskap och lärande

I den senaste PISA mätningen placerar sig Sverige strax under medel bland OECD-länderna. Undersökningen visar också att det är de lågpresterande elevernas kunskaper som sjunkit mest. De ökade skillnaderna visar att likvärdigheten i skolan stadigt försämrats (Skolverket, 2013). Den fokusering på bedömning och betyg som under senare tid tagit allt större plats i den svenska skolan verkar sammantaget inte ha lett till bättre prestationer hos eleverna. Detta mönster stämmer överens med internationell forskning som visar att mer omfattande mätningar, prov och betyg, trots den uttalade intentionen att proven skall stödja de svaga och utsatta eleverna, istället leder till att just dessa barn blir förlorarna och klyftan mellan de välpresterande och svagpresterande ökar (Alexander, 2010; Ravitch, 2011). Ensidigt fokus på betyg och kunskapsmätning riskerar i stället att leda till brist på dialog, sökande och kreativitet, så väl som på oförmåga till kritiskt tänkande (Liedman, 2012; Wyndhamn, 2013). Den ökade betoningen på betyg och bedömning riskerar också att gynna en instrumentell inställning till skola och lärande (Asp-Onsjö, 2011; Liedman, 2012). Under senare år har det blivit vanligare att elevers betygsnivåer presenteras och jämförs i olika tabeller och rankninglistor, vilket lett till ökade krav på skolorna att uppvisa goda resultat för att kunna rekrytera elever. Reformerna har drivit fram en skolmarknad som gjort eleven till kund och utbildning till en vara.

Formativ bedömning

Diskussionen om betyg har under senare tid, som ett sätt att parera instrumentaliseringen av undervisningen, kretsat runt formativ bedömning eller ”bedömning för lärande”. Denna form av bedömning ses som mjukare och mer processorienterad (Jönsson, 2011; Lundahl, 2011; Erickson & Gustafsson, 2014). Kritiker menar att man ibland vill legitimera betyg och bedömning genom att tillskriva dem en pedagogisk funktion som de inte alltid kan leva upp till. Betyg säger något om vad en elev presterat men ingenting om elevens utvecklingspotential eller slumrande möjligheter. Ett annat sätt att uttrycka detta är att kunskapens frukter inte endast kan skördas i nutid utan även i framtiden, som Nyberg

uttrycker det (med hänvisning till Dewey) i sin artikel i denna volym. Bedömning är således ett tveeggat svärd, en allt för instrumentell kunskapskontroll tenderar främst att motivera redan studievana elever medan effekten på de svagpresterande är den motsatta. Att ständigt bli bedömd som lågpresterande sänker dessa elevers prestationer och får också konsekvenser för deras identitetsutveckling (Klapp, Clifordsson, & Gustafsson, 2014).

Den svenska skolan – från likvärdighet till segregation

Under decennierna efter andra världskriget blev Sverige den mest framträdande representanten för den Nordiska välfärdsmodellen. En viktig aspekt i den nya välfärdsstaten var likvärdiga möjligheter till utbildning, oavsett kön, klass, etnisk bakgrund eller geografisk hemort (Lundahl, 2005). I de internationella IAE-undersökningar som genomfördes av OECD från 1970-talet visade den svenska skolan upp såväl en hög grad av likvärdighet som goda resultat (Fejan Ljunghill & Svensson, 2006). Begreppet 'En skola för alla' var vägledande och skolan sågs som en mötesplats för elever från olika sociala skikt på någorlunda likvärdiga villkor. Under de senare decennierna har den svenska skolan genomgått förändringar mot målstyrning, marknadsanpassning och införande av ett friskolesystem som har urholkat den likvärdighet mellan skolor som var kännetecknande för svensk skola. Vi har via det fria skolvalet fått en skola som sorterar och skiktar såväl skolor som elever. Forskning visar att det som en gång framställdes som ett sätt att bryta segregationen fått motsatt effekt (Bunar, 2010; Östh, Andersson, & Malmberg, 2013). Skolan kompenserar inte längre för de allt påtagligare socio-ekonomiska skillnaderna i det svenska samhället, trots att det på policy nivå fortfarande lever kvar en retorik om alla elevers lika möjligheter och rättigheter.

Nationella prov

När den svenska skolan lämnade det relativa betygssystemet och genom införandet av det målrelaterade betygssystemet har det skett en omfattande ökning av antalet nationella prov i skolan. Dagens

nationella prov har två huvudsakliga syften. Dels ska de användas för att främja en likvärdig och rättvis bedömning och betygssättning, dels ska de ge underlag för betygssättning och bedömning av elevers resultat i olika ämnen. På individnivå värderas den enskilda elevens resultat och prestationen jämförs med andra elevers. Ett argument för de nationella provens existens är att de bidrar till en likvärdig bedömning och betygssättning (Hopmann, 2008). Det innebär att den enskilda skolans bedömningspraktik ska stämma överens med nationella kriterier. I det nuvarande betygssystemet ska likvärdighet i bedömning nås med hjälp av tydliga kriterier och kunskapskrav. Studier pekar dock på att de tydliga kriterierna inte alltid är så tydliga utan att det här finns ett stort utrymme för tolkning (Hyltegren, 2014). Samtidigt som likvärdighetsaspekterna under de senaste decennierna tonats ner har fokus på bedömning av elevens individuella insatser förstärkts. Proven mäter inte i första hand klassens kunskaper på gruppnivå utan det är varje elevs individuella prestation som står i centrum.

Vad innehåller detta nummer av Educare?

I detta nummer av tidskriften Educare har vi samlat ett antal artiklar som belyser skolans bedömnings- och dokumentationspraktiker ur olika perspektiv. Inledningsvis behandlar *Christina Osbeck, Olof Franck, Annika Lilja och Annika Lindskog* i artikeln ”Challenges of Assessment in Ethics – Teachers’ reflections when assessing National Tests” hur lärare resonerar vid bedömningen av nationella prov i etik inom religionsundervisningen. Författarna beskriver det etiska fältet som vagt och otydligt, bedömning av elevers insatser blir i detta sammanhang särskilt komplicerat. I studien där sex lärares resonemang analyseras i en så kallad ’think aloud study’ framkommer att lärarna uppfattar det som problematiskt att uttyda provinstruktionerna på grund av ämnets tvetydighet mellan etik som ämneskunskap och etik som en del i skolans normativa projekt. De ibland motstridiga idéer om vad som ska utgöra grund för höga betyg uppfattas också som en utmaning, dessutom föreligger en svårighet att differentiera elevernas prestationer utifrån deras provsvar. I diskussionen efterlyses en djupare analys av vilka kompetenser som ska utgöra grund för bedömning av elevers betygssättning i ämnet etik.

Ytterligare en artikel tar sin utgångspunkt i skolans nationella prov. Det är *Frank Bach, Birgitta Frändberg, Mats Hagman, Eva West* och *Ann Zetterqvist* som i artikel ”De nationella proven i NO åk 6. Skillnader i resultat mellan olika grupper” problematiserar aspekter av de nationella provens tillämpning. Samtliga författare är involverade i konstruktion av de nationella proven i NO. Studiens data utgörs av provresultaten av en tredjedel av alla nationella provresultat i biologi, fysik och kemi, det så kallade Urval 2013 med syftet att belysa aspekter av likvärdighet i lägre åldrar. Resultaten visar att skillnaderna mellan olika undervisningsgrupper har ökat och att variationen nu uppgår till 25 %. En fjärdedel av variationen i resultat härrör sig alltså från vilken undervisningsgrupp som eleven går i, något som författarna menar visar att skolans kompensatoriska uppdrag försvagats. Skillnaderna mellan olika grupper blir också tydliga allt lägre ner i åldrarna. Studien visar också att det finns stora skillnader mellan elever med svenska som modersmål, respektive svenska som andra språk, och att dessa skillnader inte bara beror på språkliga svårigheter utan är av mer generell natur.

Komplexiteten i bedömning i musik på gymnasiets estetiska program är temat för *Johan Nybergs* artikel ”Professionalism in action. Music teachers on an assessment journey”. Artikeln redovisar resultaten från en studie med aktionsforskningsansats med syftet att utveckla kunskap om musiklärares erfarenheter av bedömning i musikämnet. Utgångspunkten är en av Dewey inspirerad holistisk syn på utbildning och de frågor som intresserar Nyberg är relaterade till lärarens professionella ansvar. På vilket sätt förstår läraren musikaliskt lärande, musikaliska färdigheter och kunskap och vad innebär denna förståelse för de frågor som uppenbarar sig när betyg skall sättas? Vilka kvaliteter i det musikaliska lärandet utgör grunden för lärarens bedömning av eleverna? Undersökningens resultat visar att musiklärare har en förmåga att se avgränsade delaspekter av lärandet utan att förlora det holistiska perspektivet på elevens hela kommunikativa och musikaliska förmåga ur sikte.

Artikeln ”Kan du tage pigen op av kufferten? En analys af sproglig evaluering i dagisinstitutioner” springer ur en studie av språktester på två förskolor i Köpenhamn. Texten är skriven av *Lars Holm* från Universitetet i Århus. Studien är en analys av den gällande praktiken för språktest. Den form för språktester som idag dominerar forskningen

har en stark laborativ karaktär och är därför oförmögen att läsa av barnets språkliga kompetens utifrån den sociala vardagsvärld och situation som barnet befinner sig i. Av denna anledning förbigår testerna viktiga aspekter av barnets kreativa och produktiva potentialer som språkproducenter. Holm förespråkar därför en vändning mot en mer insider-orienterad och etnografiskt baserad undersökningspraktik. Han påpekar vidare att den nu dominerade formen för språktester är grundad i en strukturalistisk förståelse av språk och kommunikation. Holm argumenterar för betydelsen av en förståelse av språk som ett dynamiskt, socialt och interaktionellt fenomen där den meningsbärande aspekten är förankrad i barnets sociala kontext och vardagsvärld.

Ytterligare en artikel handlar om språktest men nu i en internationell kontext. *Mats Oscarson* beskriver i artikeln ”Bedömning på systemnivå” ett arbete av Europarådet med syftet att identifiera nivåer och mål för lärande i språk på ett tydligt och allmängiltigt sätt. Det resulterade i definitionen av sex grundläggande kompetensnivåer (*Levels*) enligt en beskrivningsmodell kallad *Common European Framework of Reference for Languages* (Council of Europe, 2001). Resultaten av detta arbete har fått internationellt genomslag och CEFR-konceptet används både i Europa och i många andra delar av världen som ett hjälpmedel vid kommunikation om mål och verksamheter i språktestnings- och språkundervisningssammanhang. I artikeln, som har en textanalytisk ansats, beskrivs en tidigare ej publicerad studie som undersöker hur de sju språkstegen i svenska kursplaner innehållsmässigt och strukturellt förhåller sig till det mer utvecklade CEFR-systemets sex nivåer.

Från ett annat av våra nordiska grannländer kommer artikeln ”Elevbedömning, motivation och uppförande. En studie av skolvisa skillnader och diskrepans mellan vitsord och testresultat i årskurs 9 i finlandssvenska skolor” av *Camilla Svens-Liavåg, Johan Korhonen och Karin Linnanmäkis*. I artikeln behandlas skolvisa skillnader i bedömning av modersmål och litteratur samt matematik i relation till bedömning av elevens uppförande. I finlandssvenska skolor betygsätts elevens förmåga att planera, genomföra och bedöma sitt eget arbete så väl som ansvarskänsla och kapacitet till samarbete. I en longitudinell studie, följs 1152 elever från 14 skolor i Svenskfinland, från nionde klass till arbetslivet. Studien visar att motivation i skolämnet är den starkaste prediktorn för diskrepans mellan testresultat och vitsord. Elevens motivation har stor inverkan på betygsättningen både i mate-

matik och modersmål och litteratur men på lite olika sätt. Det visar sig att elever med höga uppförandebetyg ges högre betyg i modersmål och litteratur än vad som är motiverat utifrån testresultaten. I matematik är det motivationen för ämnet som sådant som är utslagsgivande snarare än elevens uppförande. Intressant att notera är också att förhållandet mellan pojkars och flickors prestationer är relativt jämlik.

För att motverka skillnader och öka likvärdigheten i bedömning mellan olika lärare och skolor förespråkas ofta sambedömning, det vill säga att lärare samarbetar i bedömningsprocessen. I artikeln ”Sambedömning för ökad likvärdighet?” gör *Anders Jönsson* och *Pia Thornberg* en litteraturstudie av internationella, tidigare publicerade och vetenskapligt granskade empiriska underökningar om sambedömning i grundskola och gymnasium. Studien genomförs genom sökning av kodord på internet som redovisas i en narrativ sammanställning över 23 studier som matchade de utvalda sökorden. Författarna visar att resultaten inte ger något entydigt svar på om sambedömning verkligen leder till ökad likvärdighet i bedömning och betygssättning. Men de menar att sambedömning har en potential att bidra till ökad samsyn såväl som ökad bedömarkompetens hos lärare. Om sambedömningen ses som en process och görs i flera av tolkningsleden så ökar samsynen. Författarna noterar att samsyn och samstämmighet inte är samma sak, i vissa fall kan sambedömning snarast handla om att skillnader i olika bedömares synsätt explicit görs.

Det andra temat i denna volym handlar om dokumentation. Skolans elevdokumentation är nära sammanlänkad med olika bedömningspraktiker. Som underlag för betyg ska elevens prestationer dokumenteras i skilda mer eller mindre formaliserade dokument. Flera författare pekar på att dokumentationen i form av kartläggningar, åtgärdsprogram och individuella utvecklingsplaner i den marknadsstyrda svenska skolan har vuxit och antagit väldiga proportioner och därigenom kommit att utgöra ett hinder snarare än en hjälp för lärarkåren (*Andreasson, Asp-Onsjö & Isaksson, 2013*). På grund av omfattande kritik från bland annat lärarnas fackliga organisationer har restriktioner i kraven på dokumentation införts under det senaste året. Individuella utvecklingsplaner ska nu utarbetas endast i skolår 1-5 och då enbart en gång per läsår. Individuella utvecklingsplaner utarbetas vanligen digitalt och att de digitala plattformarnas design får betydelse

för hur planerna utformas uppmärksammas i två artiklar som belyser individuella utvecklingsplaner ur olika perspektiv.

I artikeln ”Bedömnings-, dokumentationspraktiker och pedagogiska identiteter” diskuterar *Ingela Andreasson*, *Maj Asplund Carlsson* och *Marianne Dovemark* hur uppfattningen att ökad dokumentation leder till bättre skolprestationer har drivit fram en situation där kommersiella, digitala plattformar fått betydande inflytande över bedömnings- och dokumentationspraktiker i dagens skola och förskola. Genom analys av 118 slumpvis utvalda planer från årkurs fem i en svensk kommun studeras dokumentens diskursiva funktion utifrån delar av Bernsteins teoretiska begreppsapparat. Resultaten visar att en starkt regulativ diskurs med ett uttalat individfokus är vanligt förekommande i de digitala planerna. Bedömning av elevens sociala förmågor och personlighet får en framträdande roll medan den pedagogiska organiseringen av i klassrummet hamnar i skymundan. Genomgående förs i stället ansvaret tillbaka till den enskilda eleven.

Även den sista artikeln i denna volym handlar om individuella utvecklingsplaner. Åsa Hirsh har i artikeln ”IUP i praktiken: en skolreforms formande i skärningspunkten mellan yttre styrning och professionell autonomi” gjort en re-analys av 15 intervjuer och 30 individuella utvecklingsplaner med lärare i skolans tre stadier 2011. Hirsh använder sig i sin analys av Wartofskys begrepp primära, sekundära och tertiära artefakter. Hennes resultat indikerar att lärare som själva varit med och utformat dokumentationsmallarna i samarbete med sina rektorer, i högre utsträckning anser att dokumentationen bidrar till att höja kvalitén på deras undervisning. Hirsh menar att lärares bedömningspraktiker formas av hur lärare förstår sitt uppdrag och av de förväntningar som finns i den organisation lärarna befinner sig i. Hon menar vidare att användningen av individuella utvecklingsplaner belyser skärningspunkten mellan nationell och lokal styrning å ena sidan och lärares professionella autonomi å den andra.

I den marknadsstyrda skolan spelar statistik en viktig roll för möjligheterna att jämföra olika skolor med varandra. Höga betygsnivåer påverkar skolans anseende och dess förmåga att attrahera elever och få en gynnsam ekonomisk situation. Den ökande fokuseringen på dokumentation, bedömning och betyg måste därför också ses i ljuset av den tilltagande konkurrensen mellan skolor på dagens svenska skolmarknad (Asp-Onsjö, 2014).

Referenser

- Alexander, Robin (2010). (Red.), *Children, their World, their Education. Final report and recommendations of the Cambridge Primary Review*. New York: Routledge.
- Andreasson, Ingela, Asp-Onsjö, Lisa & Isaksson, Joakim (2013). Lessons learned from research on individual educational plans in Sweden: obstacles, opportunities and future challenges. *European Journal of Special Needs Education*, 28(4), 413-426.
- Asp-Onsjö, Lisa (2011). Dokumentation, styrning och kontroll i den svenska skolan. *Educare*, 11(2), 39-56.
- Asp-Onsjö, Lisa (2014). Dokumentation, åtgärdsprogram och inkludering I en skola för alla eller I en skola på marknadens villkor? I Olof Franck (Red.), *Motbok. Kritiska perspektiv på styrdokument, lärarutbildning och skola*. Lund: Studentlitteratur.
- Bunar, Nihad (2010). The Controlled School Market and Urban Schools in Sweden. *Journal of School Choice*, 4(1), 47-73.
- Erickson, Gudrun & Gustafsson, Jan-Eric (2014). Bedömningens dubbla funktion – för lärande och likvärdighet. I Ulf Peder Lundgren, Roger Säljö & Caroline Liberg (Red.), *Lärande, skola, bildning* (s. 559-589). Stockholm: Natur & Kultur.
- Fejan Ljunghill, Lena & Svensson, Sten (2006). *Motbok – om det ideologiska sveket mot skolan*. Stockholm: Lärarförbundet.
- Hall, Patrik (2013). *Managementbyråkrati – organisatorisk makt i svensk offentlig förvaltning*. Stockholm: Liber.
- Hopmann, Stefan (2008). No child, no school, no state left behind: schooling in the age of accountability. *Journal of Curriculum Studies*, 40(4), 417-456.
- Hyltegren, Gunnar (2014). *Vaghet och vanmakt - 20 år med kunskapskrav i den svenska skolan*. Göteborg: Acta Universitatis Gothoburgensis.
- Isling, Åke (1980). *Kampen för och emot en demokratisk skola*. Stockholm: Sober.

- Jönsson, Anders (2011). Formativ bedömning. I Agneta Hult & Anders Olofsson (Red.), *Utvärdering och bedömning i skolan* (s. 212-227). Stockholm: Natur & Kultur.
- Klapp, Alli, Cliffordson, Christina & Gustafsson, Jan-Eric (2014). The effect of being graded on later achievements: evidence from 13-year olds in Swedish compulsory school. *Educational Psychology: An International Journal of Experimental Educational Psychology*. Recieved from internet <http://dx.doi.org/10.1080/01443410.2014.933176>
- Liedman, Sven-Eric (2012). *Hets: en bok om skolan*. Stockholm: Bonniers.
- Lundahl, Lisbeth (2005). A matter of self-governance and control: The reconstruction of Swedish education policy - 1980-2003. *European Education*, 37(1), 10-25.
- Lundahl, Christian (2011). *Bedömning för lärande*. Stockholm: Norstedts.
- Lundahl, Christian (2014). *Bedömning – att veta vad andra vet*. I Ulf Peder Lundgren, Roger Säljö & Caroline Liberg (Red.), *Lärande, skola, bildning* (s. 519-557). Stockholm: Natur & Kultur.
- Lundgren, Ulf Peder (1979). *Att organisera omvärlden. En introduktion till läroplansteori*. Stockholm: Liber.
- Ozga, Jenny, Dahler-Larsen, Peter, Segerholm, Christina & Simola, Hannu (Reds.), (2011). *Fabricating quality in education: Data and governance in Europe*, London: Routledge.
- Ravitch, Diane (2011). *The death and life of the great American school system. How testing and choice are undermining education*. New York: Basic Books.
- SOU 1948:27. 1946-års skolkommissions betänkande med förslag till riktlinjer för det svenska skolväsendets utveckling. Stockholm: Ecklesiastikdepartementet.
- Skolverket (2012). *Betygsinflation – betygen och den faktiska kunskapsutvecklingen*. Stockholm: Skolverket.
- Skolverket (2013). *PISA 2012. 15-åringars kunskaper i matematik, läsförståelse och naturvetenskap*. Stockholm: Fritzes.

- Wyndhamn, Anna-Karin (2013). Tänka fritt, tänka rätt. En studie om värdeöverföring och kritiskt tänkande i gymnasieskolans undervisning. Göteborg: Acta Universitatis Gothoburgensis.
- Östh, John, Andersson, Eva & Malmberg, Bo (2013). School choice and Increasing Performance Difference: A Counterfactual Approach. *Urban Studies*, 50(2), 407-425.